

Sygn. akt: IV RC 665/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2019r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia sądu rejonowego Grażyna Kursa

Protokolant: Natalia Cyburt

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 września 2019r. w R.

sprawy ***z powództwa małoletniej A. S. działającej przez matkę***

S. S.

przeciwko G. S.

o alimenty

- 1) zasądza od pozwanego G. S. na rzecz małoletniej powódki A. S. alimenty w kwocie po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniej powódki S. S. do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 30 października 2018r.;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz matki małoletniej powódki kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- 4) odstępuje od obciążania pozwanego pozostałymi kosztami postępowania;
- 5) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt: IV RC 665/18

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka A. S. działająca przez matkę S. S. domagała się zasądzenia od pozwanego G. S. alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie oraz 2 ton węgla deputatowego rocznie z dostawą do miejsca zamieszkania małoletniej na koszt pozwanego.

W uzasadnieniu żądania wskazano, że małoletnia pochodzi z nieformalnego związku stron. Rodzice małoletniej zamieszkiwali razem do 24 października 2018 roku, po tej dacie matka małoletniej powódki wraz z małoletnią wyprowadziła się z mieszkania. Pozwany, poza małoletnią, posiada jeszcze troje dzieci ze związku małżeńskiego, na które przekazuje alimenty w łącznej kwocie 900 zł. Pozwany pracuje jako górnik i zarabia około 3000 zł miesięcznie, otrzymuje kartki żywnościowe na kwotę około 400 zł miesięcznie, deputat węglowy oraz „13-stą” i „14-stą pensję”. Matka małoletniej powódki jest na urlopie macierzyńskim i otrzymuje świadczenie w wysokości około 900 zł miesięcznie. Koszty utrzymania małoletniej oceniono na kwotę ok. 835 zł.(k. 3-5)

Pozwany, w odpowiedzi na pozew uznał żądanie do kwoty 300 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu wskazał, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. orzeczono separację jego małżeństwa z M. S. oraz został obciążony świadczeniem alimentacyjnym w miesięcznej kwocie 2000 zł, a nadto M. S. jest uprawniona do pobierania całego deputatu węglowego. Wskazał, że jego dochody nie pozwalają mu na ponoszenie zobowiązań alimentacyjnych wobec małoletniej w kwocie przewyższającej 300 zł miesięcznie. Podniósł, że poza przekazywaniem na rzecz córki środków pieniężnych, stara się również kupować małoletniej zabawki. Obecnie przebywa na zwolnieniu lekarskim z powodu wypadku, któremu uległ w pracy.(k. 24-26)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletnia powódka ur. (...) jest dzieckiem pozwanego oraz S. S..

(dowód: odpis aktu urodzenia k.7)

Strony obecnie nie mieszkają razem. Uprawniona wraz z matką mieszka w domu dziadków macierzystych. Matka powódki partycypuje w wydatkach mieszkaniowych. Koszty przypadające na małoletnią powódkę kształtują się następująco: prąd - 70 zł miesięcznie, woda - 20 zł miesięcznie śmieci – 14 zł miesięcznie oraz opał 70 zł miesięcznie.

Koszty miesięcznego utrzymania małoletniej, jakie dotychczas ponosiła matka dziecka, to około 950 zł miesięcznie, w tym: wyżywienie (mleko i inne produkty) - 200 zł, środki czystości - 120 zł, odzież i obuwie - 100 zł, pampersy – 150 zł, lekarstwa – 60 zł, szczepionki 120 zł (raz na dwa miesiące, łącznie 4 szczepienia), zabawki 50 zł.

Matka uprawnionej ma 33 lata, pracuje jako sprzedawca na podstawie umowy o pracę na $\frac{3}{4}$ etatu i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1300 zł miesięcznie. Wcześniej przebywała na urlopie macierzyńskim. Nie ma możliwości podjęcia pracy w pełnym wymiarze czasu pracy z uwagi na konieczność zapewnienia opieki małoletniej. Podczas gdy pracuje, powódką zajmuje się babcia macierzysta, jednakże dziecko nie chce z nią zostawać.

Pozwany ma 36 lat, jest zatrudniony jako górnik w (...) S.A. Oddział KWK (...), osiągając średni miesięczny dochód rzędu 3618,75 zł netto. Do kwoty tej wliczona została barbórka, „14-sta pensja”, bilet z KG, fundusz socjalny oraz pomoce szkolne.

Pozwany obecnie mieszka w domu żony. Koszty utrzymania pozwanego kształtują się następująco: telefon i Internet – 125 zł miesięcznie, środki czystości i kosmetyki -50 zł miesięcznie, ubrania – 100 zł miesięcznie, wyżywienie 400 zł miesięcznie, dentysta – 200 zł rocznie, fryzjer – 15 zł miesięcznie, dojazdy do pracy, na treningi – 400 zł miesięcznie. Pozwany ponosi koszty mieszkaniowe, na które składają się: podatek – 10 zł miesięcznie, wywóz śmieci – 11 zł miesięcznie, woda oraz nieczystości – 27 zł miesięcznie, prąd – 30 zł miesięcznie.

Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. z 22 listopada 2018 roku w sprawie II RC 130/18 zobowiązano pozwanego do uiszczania na rzecz trojga małoletnich dzieci pochodzących z jego małżeństwa z M. S. alimentów w kwocie po 500 zł na każde z małoletnich. Nadto wyrokiem tym upoważniono żonę pozwanego do odbioru świadczeń wypłacanych w zakładzie pracy pozwanego z Funduszu Socjalnego, a przysługujących dzieciom. Zobowiązano go również do przekazywania żonie $\frac{1}{2}$ wynagrodzeń dodatkowych oraz całego deputatu węglowego, a także zasądzone od niego na rzecz żony alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie.

Pozwany, poza przekazywaną kwotą alimentów na rzecz dzieci pochodzących z małżeństwa z M. S., ponosi również koszty ich zajęć dodatkowych oraz koszty aktywnego spędzania czasu z dziećmi.

Pozwany kupuje małoletniej powódce okazjonalne prezenty, jak: samochód elektryczny za kwotę 370 zł, robota za kwotę 200 zł, grającą zabawkę za 60-70 zł oraz złotą bransoletkę za 350 zł. Przekazuje również na rzecz małoletniej ubranka po starszej córce, jednakże matka małoletniej powódki niechętnie korzysta z tego typu podarunków.

(dowód: odpis aktu urodzenia małoletniej k. 7, przesłuchanie stron k. 105-106, wykaz zarobków pozwanego k. 29, rachunki i potwierdzenia przelewów k. 31-34, 36-39, 46-47, harmonogram spłat pożyczki k. 41, umowa k. 35, wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. II RC 130/18 k. 53-54).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania stron oraz zebrane w sprawie dokumenty. Zeznania stron znajdowały potwierdzenie w dokumentach, których strony wzajemnie nie kwestionowały. Materiał dowodowy oceniono jako spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający.

Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie okazało się wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie z regulacją art. 133 § 1 k.r.o. każdy z rodziców obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych ustawodawca określił w art. 135 § 1 k.r.o., uzależniając go od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć te, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. Będą to zatem nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji lecz również te, których celem jest stworzenie warunków bytowania stosownie do wieku uprawnionego, stanu jego zdrowia

i innych okoliczności, których uprawniony nie jest w stanie własnymi siłami sobie zapewnić. Należy jednak pamiętać, że górny pułap świadczeń alimentacyjnych będą wyznaczały każdorazowo możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego i to nawet w sytuacji, gdyby nie zaspokajały one w pełni usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (poruszone w wyroku Sądu Najwyższego z 20 sierpnia 1972 roku, III CRN 470/71, Gazeta (...) 1972, nr 9).

Małoletnia powódka z oczywistych przyczyn nie posiada własnych możliwości zarobkowych i nie dysponuje majątkiem, który mógłby stanowić źródło jej utrzymania. Obowiązek alimentacyjny rodziców powódki jest w pełni aktualny. Osobisty udział w opiece nad powódką oraz w jej wychowaniu, z uwagi na jej wiek, jest znaczący i spoczywa na matce. Roczne dziecko wymaga wzmożonej uwagi i czas mu poświęcony, zasadniczo wyczerpuje obowiązek alimentacyjny matki małoletniej.

Koszty utrzymania uprawnionej ustalono na poziomie 950 zł. Ujawnione jednostkowe wydatki dziecka nie są przy tym przejawem jej zbytku, albowiem wynikają jedynie z usprawiedliwionych jej potrzeb i korespondują z kosztami utrzymania innych dzieci w tym wieku.

Pozwany dysponuje dochodami rzędu 3600 zł netto miesięcznie, a jego obecne wydatki to kwota ok. 1150 zł. Pozwany, poza małoletnią powódką, ma na utrzymaniu troje dzieci i żonę, z którą jest aktualnie w separacji, na ich rzecz przekazuje alimenty w łącznej kwocie 2000 zł, jest również zobowiązany do przekazywania żonie połowy dodatkowych wynagrodzeń oraz całości deputatu węglowego. Zważyć jednak należy, że małoletnia powódka ma prawo do równej stopy życiowej z pozostałymi dziećmi pozwanego. Zdaniem Sądu kwota alimentów w wysokości 500 zł miesięcznie mieści się w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Przy obecnie obowiązujących cenach, to zasadniczo minimum egzystencjonalne.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. art. 135 § 1 k.r.o. O odsetkach na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych orzeczono w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c., natomiast rygor natychmiastowej wykonalności nadano na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając na uwadze wynik postępowania Sąd stosownie do art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Mając na względzie sytuację ekonomiczną stron oraz wynik postępowania, na podstawie art. 100 k.p.c. zniesiono pomiędzy nimi koszty zastępstwa procesowego, jednocześnie na mocy art. 102 k.p.c. odstępując od obciążania pozwanego kosztami postępowania.